

Yüreğimize Düşen Cemre

– GürhanGürses · 27 Şubat 2012

Bahar gelmiş memlekete, haberiniz ola!

Eskilerin hesabıyla kış bitti. Hayırlı ola cemi mahlûkata. Her türlü sebzevat yerini aldı toprakta. Toprak kokusu burnumuzda, kar eriyikleri hüznün tadında kaybolmak üzere.

Sabah kalktığında pırıl pırıl bir ilkbahar güneşi seni mutlu etmiyorsa, çevrende uçuşan böcekler sıcacık bir şeyler vermiyorsa, insanlar seni anlamıyor ya da anlamaya çalışmıyorsa ne bileyim belki de sen kendini anlamıyor ya da anlayamıyor isen yine de pes etme derim. Nice güzellikler vardır yaşamda. Belki de güneşte gözükmeyen amma bir bakışta saklı olan. Diye Polyanna'yı rüyasında gören bir genç kız gibi dillendirmek istiyorum sebepsiz mutlulukları. Bahar geldi, hoş geldi.

Mutluluk kapımızda oynayan çocuk, yüreğimize akan kan, gözümüzde biriken yaştr. Mutluluk baharın gelişini haber veren cemredir. Cemrenin yüreğimizde yarattığı elektriktir. Doğuşudur sebepsiz mutlulukların, coşkuların.

Mutluluk ilkbahar güneşidir. Gözlerimizi kamaştırdığımız. Mutluluk, üniversite sınavında çıkan bir tanım cümlesidir bugün. Nevruz'dur bugün, demirden dağların bir potada eritilmesidir. Tutsaklıktan özgürlüğe atılan adımdır. İlk gündür yeşilin. Beyazın ahiridir. Lakin dur bir dakika!

Ey Rabbim! Güneşi yolladın, anlayamadık selamını. Yağmuru indirdin gökten, çakamadık vaziyeti. Usulden bir rüzgârla yüzümüzü okşadın, idrak edemedik. Toprağı uyandırdın, kavrayamadık; böceklere can verdin, sebep ne diyemedik; çiçekleri renklendirdin, göremedik. Affet Rabbim bizi. Anlayamadık bize verdiğin nimetleri. Bilemedik nimetlerinin kıymetini.

Uyanışın sembolü olarak cemreyi kabullendik. Cemre farkındalığımız olsun burada. Kendimize gelmişliğimiz olsun. Mahmurluğumuzu üzerimizden atmışlığımız olsun.

Cemre düştü ilkin havaya, sonra suya, sonra toprağa, sonra cana. Toprakta bir hareket, bir bereket. Aylardan mart, kediler için cümbür cemaat, dokuz kat tat. Yüreklerde sonsuz itaat. Kazma kürek faslı bitti, faslı bahar başladı. Yüreğimiz toprak kokusu ile leb a leb, gönlümüz bahar dokunuşuyla başka bir lezzet, burnumuz her çeşit sebzevatın rayihasıyla sermest. İç kafıye olayı böylece derdest.

Yüreğimize düşen cemreler bizleri bahtiyar etmektedir ve içimizde yeni duygu cereyanları oluşturmaktadır. Asıl ihtilal tabiatta olan değil yürekte, beyinde olandır diye filozofvari bir laf ile fıkrimizi ve rengimizi beyan edelim herkese. Eğer tabiatı dahi örnek olarak alamıyorsak, kendimize rehber olarak seçemiyorsak; yaratılmış olan onca şeyin sebebi hikmetini, değerini ve yaratılış gayesini nasıl idrak edecek küçük ve sınırlı beynimiz? Hoş geldin bahar, Nevruz der Farisiler, -yeni gün- demek kelime anlamı ile. Tabiatın her dem yeniden yapılanması, düşen yaprağın canlanması, uçan kelebeğin renklenmesi, kuşların cıvı cıvı ötüşmesi, suların çağlaması. Zümrüt-ü Anka'nın kendi küllerinden doğmasıdır nevrüz. Devinim halinde olan tabiatın kendini yenilemesidir. Dünyaca ünlü boksör Muhammet Ali aklıma geldi; Tutmayın beni kelebek gibi uçmak, böcekler gibi zıplamak istiyorum. Çağlayan dereler boyunca yeşilleri uzun, simsiyah bir at gibi koşmak, susadıkça çağlayan kar sularından doyaya içmek istiyorum.

Selam size böcekler, kuşlar, kelebekler, otlar, çiçekler. Daha bir renklisiniz şimdi, daha bir tatlı, daha bir nazlı. Gökyüzü gülen yüzünü iki dakikada bir gösterir, ağlayan yüzünü diğer iki dakikada. Nisan yağmuru kararsızlığındaım a dostlar! Gökkuşağı, gelinlik bir kızın beline dolanan kırmızı kurdele gibi sarar semayı. Sanırsınız ki gökyüzü mutluluğa gebe. Sanırsınız ki şimşek kılıçlı bir evlat verecek insanlığa. Sanırsınız ki bir düşün törenidir kurulan. Kadınlar merdiven kurmaya hazır hemen gökyüzüne.

Her taraf yeşil, uzayıp gider gözümüzün aldığı kadar. Yeşilden bir denizdir sanırsınız ilçem. Hele birden Yeniköy'den inince sormayın. Mezre'den bakınca, Goman'dan temaşa edince. Taze toprak kokusu burnumuzda, ciğerlerimiz bayram yapmakta. Gözlerimiz yeşilin ve mavinin insanı rahatlatan dinginliğinde şekerleme yapmakta.

Ah Karakoçan, yemyeşil bir ovasın. Yemyeşil ovada bir türküsün. Hep başkalarının söylediği. Başka dudaklar senin hikâyeni bilmez. Başka dudaklar senin türkünü iyi çağıramaz. Bir biz biliriz. En can canlısı hem de. Ohi'nin bu mevsimdeki akışını kaç kişi sularına dokunarak izlemiştir. Toprağını avuçlarına alıp kokusunu derin derin içine çeken kaç kişi kalmıştır bugün. Otlarını kimler tutup çekmiştir bir saç misali. Bahar gelmiş ilçeme, gönüller bahar tadında yarım kekremsi bir halde. Lakin dur bir dakika!

Ey rabbim, verdiğin bunca zarafet, letafet ve taravet(tazelik) için şükür sana. Ey rabbim, küresel ısınmanın bozduğu dünyamız adına özür bizden. Ey rabbim, uçan bir kuşun, açan bir çiçeğin güzelliği karşısında hürmet bizden. Ey rabbim, bir böceğin dahi vazifesi olduğunu bize ispat ettiğin için, Ey rabbim, nice usta ressamın dahi göğre merdiven koyup ve ellerindeki fırçalarla mavi fonun üzerinde renkleri ardı sıra hizaya çekmekten aciz olduğu bir dünyada kudretini gösterdiğin için, Ey rabbim, hazanda dalından düşen bir yaprağın başka bir canlının vücuda gelmesi için gerekli olduğunu açık bir şekilde izah ettiğin için, Ey rabbim, binlerce çiçeğe konup onun özünü aldıktan sonra ağzımıza çaldığın bir tutam balı yapan arıların karşısında dahi ne kadar güçsüz ve zavallı olduğumuzu gösterdiğin için, Ey rabbim, akan suların ruhlarımızın karanlık mağaralarındaki sıkıntılarını def eden bir tılsım olduğunu, bu suların çağlamalarının içimizi aydınlatan birer ritim olduğunu hissettirdiğin için şükür sana.

Ey rabbim, en ufak şeylere dahi imza attığın halde bunu göremediğimiz idrak edemediğimiz için tüm insanlık adına özür diliyorum af diliyorum kabul eyle makbul eyle

Ey rabbim, bu bir duadır dilimden dökülen. Yerin derinliklerindeki hareketleri duyamadık. Suyun derinliklerindeki gizli gücü anlayamadık. Ta ki canları alana dek. Ta ki canımız yanana dek. Kızarsan toprağa, ezersen böceği, kırarsan dalı budağı, dökersen her türlü melaneti oraya buraya. Apartman ormanları oluşturursan sonuç bu olur. Kanalizasyondan mürekkep bir dünyada yaşama şansızlığını, bedbahtlığını görüyoruz. Lağım kokulu sevdalar cereyan ediyor yeni yetme yüreklerde. Dünya mirasları yok oluyor, güneş ışınları öldürücü geliyor. Buzullar eriyor, sular artıyor, açlık başlıyor, kuraklık çoğalıyor. Sıcaklık artıyor, yağmurlar dökülüyor durmaksızın. Gökyüzü yorganımızdı, yeryüzü döşegimiz. Örtümüzü yaktık, döşegimizi pislettik.

De gel yaşa bu dünyada.

Gel de yaşa.

Yaşa sen, emi!